

285. Velkommen, -ej til fremmed Jord.

Tempo di menuetto.

Svensk Folkesang.

1. Vel - kom - men, ej til fremmed Jord, i Danmark selv I byg - ge. Vel - kom - men hid, hvor
 Dansken bor i Da - ne - væl - dens Skyg - ge! Fra Li - vet bøj - et un der Aag, fra
 Bu - ret hist, det tran - ge, vel - kom - men hjem til Dan - ne - brog og til de dan - ske San - ge.

2. Ak, Sungen har forstummet plat,
 hvor før saa liflig drømtes,
 den frøs ihjel hin Vinternat,
 da Dannevirke rømtes.
 Og Vaaren kom med Blomsterduft
 og favre Solskinsdage;
 men knap i Danmarks frie Luft
 vi kunde Vejret drage.

3. Men nu, vi eder se paa ny,
 skønt kort er Morgenstunden,
 da er det som i Morgengry,
 da røres det i Lunden,
 hver lille Fugl da føler godt,
 at dømt er Mørkets Rige,
 og halvt i Drømme kvidrer smaat
 om Dagen, der vil stige.

4. Ja, Dagen kommer, vi det ved,
 skønt kun den ses i Drømme,
 den Dag, da Ørnen, som slog ned,
 maa hjem til Reden rømme,
 da frit i Sønderjyllands Skov
 det røde Flag tør gynges,
 og ikke Lærken blot faar Lov
 paa Heden Dansk at synge.

5. Ja, derom vaagner Fuglekvad,
 hvorhen I blandt os vandre,
 og derom vil vi hjælpes ad
 at drømme med hverandre.
 Og om saa snart til Ørnens Klo
 I atter bort maa drage,
 vi ved det vist, I Brødre tro!
 I komme dog tilbage.

C. Hostrup.